

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Job 29

- 1 En Job ging voort zijn spreuk aan te heffen en zeide:
- 2 O, dat ik was als in vroegere maanden, als in de dagen, toen God mij behoedde;
- 3 Toen Hij zijn lamp boven mijn hoofd deed schijnen, ik in de duisternis wandelde bij zijn licht;
- 4 Zoals ik was in de bloeitijd van mijn leven, toen Gods vertrouwelijke omgang in mijn tent toefde;
- 5 Toen de Almachtige nog met mij was, en mijn kinderen rondom mij waren;
- 6 Toen mijn schreden zich baadden in room, en de rots in mijn nabijheid oliebekken uitgoot.
- 7 Wanneer ik uitging naar de stadspoort, mijn zetel deed plaatsen op het plein,
- 8 Dan verborgen knapen zich, als zij mij zagen, hoogbejaarden verhieven zich en bleven staan;
- 9 Vorsten staakten hun gesprek en legden de hand op hun mond;
- 10 De stem der edelen verstomde en hun tong kleefde aan hun gehemelte;
- 11 Wanneer een oor mij hoorde, prees het mij gelukkig, en wanneer een oog mij zag, gaf het goede getuigenis van mij.
- 12 Want ik redde de ellendige die om hulp riep, de wees en hem die geen helper had;
- 13 De zegenwens van wie dreigde onder te gaan, kwam op mij, en het hart der weduwe deed ik jubelen;
- 14 Met gerechtigheid bekleedde ik mij, en mijn recht bekleedde mij als mantel en hoofddoek;
- 15 Tot ogen was ik voor de blinde, en tot voeten voor de kreupele;
- 16 Een vader was ik voor de armen, en het rechtsgeding van mij onbekenden, onderzocht ik;
- 17 Ik verbrijzelde het gebit van de verkeerde en rukte de prooi uit zijn tanden.
- 18 Ik dacht: Tegelijk met mijn nest zal ik de geest geven en mijn dagen vermeederen als de feniks.
- 19 Mijn wortel was voor het water toegankelijk, en de dauw overnachtte op mijn takken.
- 20 Mijn eer was altijd nieuw bij mij, en mijn boog verjongde zich in mijn hand.
- 21 Men luisterde naar mij en wachtte af, men hoorde zwijgend naar mijn raad.
- 22 Na mijn woord sprak niemand meer, en mijn rede druppelde op hen neder.
- 23 Men wachtte op mij als op de regen, en opende de mond als naar voorjaarsregen.
- 24 Lachte ik hun toe, zij konden het nauwelijks geloven, maar de glans van mijn aangezicht konden zij niet verdonkeren.
- 25 Verkoos ik hen te bezoeken, dan zat ik op de eerste plaats, ik troonde bij de schare als een koning, als een, die treurenden troost.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=job29>Last update: **2022/05/06 21:59**